

SZERKESZTŐI IRODA:
Balmazújváros utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:
Félévre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
8 frt v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9. POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP. Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 1 forint.
Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.
Nyilttéri cikkek: garmond sora után 20 krajczár fizetendő.

Eldurulás.

Az a conflictus, mely Magyarországon miniszterelnöke és Polónyi Géza képviselő között a képviselőház tegnap ülésén felmerült, még csak főbb vonásaiban ismert előttünk. Annnyit azonban már is tisztán látnunk, hogy Bányffy Dezső b. ismét felidézte egyikét a helyzeteknek, a melyek éppen nem voltak ritkák az ő kormányzatának eddigi folyamán és a melyek a politikai vitatkozás forumáról a vivóterem porondjára terelik a közkérdéseket.

Constatálni kívánjuk, hogy a kérelmek kezelésének ez a niusa magával a szabadelvű párt eddigi hagyományait is ellentétben áll.

Tisza Kálmán 15 évig ült a miniszterelnöki szülőben, de nemcsak a lovagiassági affaíreket, hanem egyszerűen kitért előlük akkor is, mikor — mint Németh Albert által történt — a közéleti ügyekben — a társadalmi élet igen előkelő tényezői elengedhetetlenek tekintették részéről a lovagias elégtételt keresését.

Bányffy Dezső alatt határozottan nagy fordult e részben a világ. Hisz van már tagja az ő miniszteriumának, a ki el kerülte volna a kényes kérdést, a mely a férfit az u. n. lovagiasság tőmjén helyett vértől pácoló oltára elé vezet.

Hát bizony ez a tény nem csak abból a szempontból válik érdekessé, melyet a szabadelvű párt felfogásának az uralkodó államférfiak egyénisége szerint való ingadozása nyújt. Nem csak abban a kérdésben rejt magában némi pikantiát, hogy hát már most tulajdonképen melyik felfogás felel meg a szabadelvű párt irányának, az-e, a melyet a minden széles sértést zsebre rakó Tisza Kálmán fatalismusa, avagy az-e, a melyet a lovagias affaírektől éppen nem irtózó Bányffy-kormány Perczeljének, Fehérváryjának, Jósikájának és legújabbban Karcsának elnökének a mérkőzésre való készsége képvisel? De szömon érdekes ez a faktum, főleg abban a közélet eldurulásának sivarképében tárul eléünk.

Nó hát, Bányffy Dezső br. ur határozottan nagy részt vindikáltat magának abból a dicsőségéből, a melylyel a kép vonja be a ma uralkodó közvéleményt. Híven visszatükröződik ebben a képben a sértő Rechthaberei-

nab, a folyton hevesen csapongó agresszivitásnak az az irányzata, melyet Doboka bőlese vitt bele, mint uralkodó motívumot a kormányzati politikába.

„Az ellenzéknek soha sem lehet igazsága és soha sem szabad eredményeket érnie.” Ez ennek a politikának a jellegéje. És még idáig nem jelentkezett olyan közkérdés, a melynek elintézésénél Bányffy br. ehhez a jelleghez hűtlen lett volna.

Az ő nevével nevezendett millenárius választások csak egy kis részt képviseltek az agresszivitásnak ebből a politikájából, csak egy szemek képeztek abban a láncban, melyet a hatalmi dőlly durva önkénye alkalom adtán a reá esetleg kelmetlen önálló gondolkodás minden nyilatkozatára reá vet. Am az agresszivitásnak ekkor érvényesült szellemét az óta sokszor, sok tényben láttuk megjelenni szemünk előtt.

Az ellenzékéről desertalt ranegatok nagy számának felkarolása, a legnépszerűlenebb liberalisok: Pulszkyak, Münnichek egyre-másra való kitüntettése és a szabadelvű párt sajtójának némelykor valósággal a régi görög-világ halkufáira emlékeztető hangja mind azt a politikát szolgálják, mind megannyi tényező annak a helyzetnek a megteremtésében, mely a csak kissé finom érzéki emberre nézve hova-tovább inkább a jó izlés kalodájává teszi egész közéletünket.

Bányffy Dezső br. azonban gyönyörűségét lel ebben a helyzetben. Ékesen bebizonyította ezt néhányszor saját személyes szereplésével, a melylyel mintegy szanctiónál akarta a durvaságnak azt a niusát, melyet a szabadelvű párt duo-dec nagyságaitól képviselőházban, sajtóban és a közélet más nyilvánulásaiban annyiszor észlelhetünk.

Avagy nem láttuk-e, a mint Magyarországon miniszterelnöke kétes utakon hozzájutott magánlevelek incorrect publicálásával személyükben támadja és ekként akarja lefegyverezni ellenfeleit?

Nem láttuk-e a miniszterelnöki kegy reájuk áradó sugarainak fényében megnőni a Jeszenszkyeket, Gajáry Gézákat, Kubinyiakat, és a szabadelvű párt florájának más palántait, a melyek a minden hatalom legtermészetesebb korlátjával jelentkező önfegyelmahunya le örökre szemeit, a hol az előtt 69 évvel meglátta a napot.

Ime itt áll előttünk a derék férfiú hü képmása, az ő jóságos tekintetével. Itt fog állani e teremben hosszú évekig, e teremben, mely vármegyénk árva ügyének elintézésére van hivatra, — mint egy felügyelve folyton, még halála után is azok érdekeire, a kiknek életében igaz gyámoluk volt.

Legyen emléke áldott!

*

Mósa Sámuel hivataloskodásának utolsó évében árvaszékünk egy igen kellemes dolog öröndeztetette meg. Vármegyénk egyik és családjának tagja hivatalos pályáját hozzánk jött megkezdeni. Matskási Pál, mint közigyakornok árvaszékünkhez lett beosztva.

Matskási 1858 nov. 18. Egeresen született. Atyja Matskási Pál vármegyénk első felelhetlen alispánja, anyja alsó-draskóci Mórva Maria volt. Nagy atyja, ki szintén e nevet viselte, 1848-ban ugyan csak vármegyénkben főispánságot viselt.

Matskási ugyszólván családi tradíciójának hódolt, midőn ő is vármegyénk szolgálatába lépett.

Középiskoláit a helybeli unitárius főgymnasiumban s a jogot szintén a kolozsvári egyetemen kitűnő sikerrel végezte.

Katonai kötelezettségének 1880—81-ben tett eleget s aztán 1882-ben egy félévet Boszniában is szolgált.

Mint katona is szigorú pontosságot tanusított. Felebbvalójának elismerését s bajtársainak szeretetét érdemelte ki.

E kitűnő szolgálatát folytán a honvéd-

zés bármily kis arányú érvényesülése mellett csak a harmadrangú lények csoportjában foglalhatnának helyet, de ma, a politikai krakelerek fénykorában a jelentőségre emelkedés büszke tudatával emelik fel fejeiket?

Nem csodálkozunk tehát azon, ha ezekben a percekben Magyarországon miniszterelnöke államférfiúi tevékenysége rendes területéhez hozzácsatolni készül a — lovas kaszárnya vivótermét.

Bartha Miklós egyik nemrég megjelent vezércikkében a duhajkodásnak a lovagiasság lopott mezéhez grasszáló jelenségeivel szemben reá mutatott arra a tényre, hogy a magyar közélet valóban nagy szellemű államférfiainak — a Széchényieknek, Kossuthoknak és Deákoknak idejében nem volt divatban a politikai világ ellentéteinek karddal való kiegyenlítése. Am mi egészen természetesen találjuk, hogy a mily mértékben nélkülözük vezető államférfiainknál a felfogás nemességét, a politikai lelkének emelkedettségét, a gondolkodás tartalmasságát: abban a mértékben hozzá is kell szoknunk a duhajkodásnak, a ficsurkodásnak, a krakellenségnek ahoz az nrmálához, mely politikusainkat nem a nagy példák utánzására, hanem a vivótermek látogatására utalja.

V.

tosítsa. Már több ízben eltarjadt az a hír, hogy a jobboldal kíváncsúnak tartaná azt, hogy a Reichsrathba való beválasztások ismét a tartománygyűléseken történjenek és hogy egy újabb munkarend állapíttassék meg.

ORSZÁGGYŰLÉS.

Budapest, jun. 15.

A három fogyasztási adójavaslat tárgyalását folytatta ma a képviselőház.

Az általános vitában ma felszólaltak Komjáthy Béla, Kullmann János és Polónyi Géza.

Polónyi beszéde után váratlanul nagy vihar tört ki.

Hevesen támadó beszédében ugyanis azt állította, hogy a városok a fogyasztási adókról hamis számadásokat vezetnek.

A miniszterelnök erre közbekiáltott: — Tehát csinálnak?

A miniszterelnök erre a közbekiáltásra megkapta a választ Polónyitól, a ki heves támadást intézett ellene.

A beszéd után felpattant Bányffy Dezső báró miniszterelnök a Polónyi eljárását perfidnek nevezte.

Erre leirhatatlan zaj támadt az ülésteremben.

A függetlenségi képviselők öklükkel vették a padokat s követelték az elnöktől, hogy utasítsa rendre a miniszterelnököt.

Láng Lajos halálsápadtan ült az elnöki székekben s idgesen kapkodott a csengő után.

A jobboldal sem maradt tétlen. Elállt! Elállt kiáltások hangzottak fel.

Vége nagy nehezen lecsillapodott a vihar s a miniszterelnök folytathatta beszédét.

A miniszterelnök visszautasította Polónyi vádját, hogy a városok és törvényhatóságok hamis számadásokat terjesztenek elő s azután a jobboldal zajos helyeslése között leült.

Most Polónyi Géza emelkedett fel szólásra. Kijelentette, hogy kész állítást bebizonyítani, tisztán kormánypartíi képviselőkkel alakított bizottság előtt.

Ha vádját alaptalannak találják, kész lesz ünnepélyes bocsánatot kérni a háztól, sőt még a miniszterelnöktől is. A miniszterelnök sértő kifejezéseért elégtételt szerez; most csak annak kijelentésére szorítkozik, hogy a miniszterelnök tudatlanságát henczegésével akarja palástolni.

Erre a kijelentésre a jobboldal zugott, de felállott a miniszterelnök s a zajongás megszűnt.

A miniszterek rövid válasza után a vitát félbeszakították s az ülés végén a közoktatástügyi miniszter válaszolt Molnár Jánosnak a gutui óvoda ügyében intézett interpellációjára.

A miniszter választát a ház tudomásul vette s ezzel az ülés izgatott hangulatban véget ért.

Az ülés után Polónyi Géza Kubik Béla és Tóth János képviselők által magyarázatot kért a miniszterelnöktől a sértő kifejezéseért.

A miniszterelnök minden magyarázatot megtagadott.

Erre Polónyi Géza Kubik Béla és Tóth János képviselők által elégtételt kért a miniszterelnöktől, a ki Gajári Ödön és Pulszky Ágost képviselőket nevezte meg segédekül.

Az ülés lefolyása különben a következő volt:

Polónyi Géza nem helyesli a három javaslat együttes tárgyalását. A mai parlament olyan benyomást tesz rá, mint a hagyományos beteg. A komoly munkára teljesen képtelen. Szeptemberben előjön a krízis és ekkor meglátjuk, hogy a beteg életben marad, vagy elpusztul. A mostani provizórium-javaslat veszedelmesebb az eddigi effajta provizóriumoknak.

A prémiumrendszert azért ellenzi, mert olyan gyárosoknak használ csak, a hol a legnagyobb részt az osztrák gyárosok javára esik, de nem helyesli azért sem, mert a kiviteli prémiumrendszer megdrágítja a belfogyasztást. A kormány maga is belátta ennek a rendszernek helytelenségét s most mégis előllyl újabb javaslatával.

Kikel a kormány ellen, hogy nem komoly politikuskokhoz illő politikát folytat, benyújtja a kiegyezési javaslatokat, holott tudja, hogy ebből nem lesz semmi. Alkotmányjogi aggodalmait hozza fel ezután.

Most immár harmadszor áll elő a kormány a cukorprémium provizóriumával. Ausztriában a 14. §-al fogják azt harmadszor életbe léptetni. Nálunk december végéig léptetik életbe. Ausztriában pedig egy évre hosszabbítják meg. Micsoda játék akar lenni a parlamenttel? — kérdi a miniszterelnöktől.

A javaslatot nem fogadja el.

Bányffy Dezső báró miniszterelnök. Polónyi Géza neveltséges kérdésekkel áll elő. En már többször beugrottam neki. (Nagy derűtesség.) A mit azonban ma tett, az a legperfidesebb eljárás.

Leirhatatlan nagy zaj támadt erre az ellenzéken.

— Rendre! Rendre! — kiáltások hangzanak.

Kubik Béla a padot döngetve kiáltja: Rendre, Rendre.

Elnök (csenget).

Leszaky Gyula: Utasítsa rendre a miniszterelnököt.

Vége nagynehezen lecsillapodik a vihar.

Bányffy Dezső br. miniszterelnök: Polónyi Géza beszédében azt állította, hogy a városok és törvényhatóságok, a községek hamis számadásokat csinálnak a fogyasztási adóbevételeknél. Erre közbekiáltólag kérdem, hogy csinálnak? Polónyi Géza erre heves támadással lépett fel. Nem veszi komolyan Polónyi szavait.

Nem reflektál reá. Azt azonban nem engedheti, hogy a törvényhatóságokról olyan nyilatkozatok szó nélkül hagyassanak. Ennek oka reá? De lehetett valami közöttük, a miről mi nem tudunk, és nem gyaníthatunk.

— Az igaz. De Matild, te elfelejtetd, hogy a ki azt a bünt elköveté, bár ki lett légyen az, az üvegben levő orvosságot megváltoztatta, és azt azon néhány perc alatt kellett tennie, mig mi a terrasszon Lady Denham körü csoportosultunk, és hogy Thornbury ur az egész idő alatt ott volt.

— Bizonyos vagy abban?

— Olyan bizonyos, mint abban, hogy e pillanatban itt állók melletted — annyira hiszem, mint a hogy a saját ártatlanságomról meg vagyok győződve.

A barátom mellett áll és a gondolataiban nagyon el van merülve.

— Milyen rejtély az egész! — sóhajtja.

— Engedd, hogy az maradjon, — válaszolom, sohaját visszahangozva. Semmi jó, csak új családias következnék abból, ha erejtélyt megfejteni próbálnak.

— Valamikor világosságra jön ez a dolog.

— Igen — ítélet napkor — de nem előbb — válaszolom.

VIII.

Mi nem maradunk hosszasan Londonban. Egy hét múlva Matild és én ismét otthon érezzük magunkat, a mi kis Dartmoori házukban.

A Pál agglegényi szállása alig van egy fél mérföldnyire tőlünk, tehát gyakran látjuk egymást.

Együtt sétálunk lovagolunk és kocsi-kázunk a szellős lápon keresztül, és beszélünk a messze földön töltendő jövőnkéről, midőn Devonshir és Dartmoor csak visszaemlékezésnek lesznek. De azért mindig drágák lesznek előttünk, mert itt ösmertünk meg; azon kora nyári napokért, midőn először találkoztunk.

AZ „ELLENZÉK” TÁRGZÁJA.

1898 Junius 16

Mósa Sámuel és Matskási Pál. (Vége.)

Nem egyszer volt alkalom egyes ügyek megbeszélésénél lelke mélyébe látnom s mondhatom, hogy e lélek mindig kristálytiszta volt. És ezért birta szeretetét és tisztaságát azoknak, kik közel állván hozzá, igazán ismerlették.

1834-ben megvált hivatalától. Ép, erőteljes férfi volt még ugyan, de egy hosszú hivataloskodás után 65 éves korában már kénytelen volt a folytonos éber figyelmet kikapcsolni hivatali gondjában, — s vonta haza a családját, a melylyel egy évre kizárólag étemen használhasson családjának, s hogy egy hosszú, szép élet utolsó éveit is annak áldozhassa.

Rájdalom, ez idő nem nyulhatott hosszúra már. Őt évi éltetheti csak nyugodtan mégis távol családjától, gazdálkodása közben 24 óra alatt Kaczói birtokán elhalt.

Még halálózásában is volt valami nevezetesen. Meghalt családja érdekében tett fáradozásában, — mint katona a csatatéren.

Beszédes betegeskedésével nem fárasztotta családját, — és nyújtotta hosszúra azok aggodalmát. De másfelől sajátoságos véletlene volt, hogy éppen azon szűkei óráiban

hunya le örökre szemeit, a hol az előtt 69 évvel meglátta a napot.

Ime itt áll előttünk a derék férfiú hü képmása, az ő jóságos tekintetével. Itt fog állani e teremben hosszú évekig, e teremben, mely vármegyénk árva ügyének elintézésére van hivatra, — mint egy felügyelve folyton, még halála után is azok érdekeire, a kiknek életében igaz gyámoluk volt.

Legyen emléke áldott!

*

Mósa Sámuel hivataloskodásának utolsó évében árvaszékünk egy igen kellemes dolog öröndeztetette meg. Vármegyénk egyik és családjának tagja hivatalos pályáját hozzánk jött megkezdeni. Matskási Pál, mint közigyakornok árvaszékünkhez lett beosztva.

Matskási 1858 nov. 18. Egeresen született. Atyja Matskási Pál vármegyénk első felelhetlen alispánja, anyja alsó-draskóci Mórva Maria volt. Nagy atyja, ki szintén e nevet viselte, 1848-ban ugyan csak vármegyénkben főispánságot viselt.

Matskási ugyszólván családi tradíciójának hódolt, midőn ő is vármegyénk szolgálatába lépett.

Középiskoláit a helybeli unitárius főgymnasiumban s a jogot szintén a kolozsvári egyetemen kitűnő sikerrel végezte.

Katonai kötelezettségének 1880—81-ben tett eleget s aztán 1882-ben egy félévet Boszniában is szolgált.

Mint katona is szigorú pontosságot tanusított. Felebbvalójának elismerését s bajtársainak szeretetét érdemelte ki.

E kitűnő szolgálatát folytán a honvéd-

ségnél — bár csak tartalékos volt — főhadnagyságra léptették elő.

El lehet képzelni, hogy a katonai szigorú pontossághoz szokott egyén, már mint kezdő tisztviselő, szorgalma, igazságossága, egyenessége által magára vonta a figyelmet. S a mi a vármegyei életben majdnem páratlan, néhány havi gyakornoksága után az 1883-ki általános tisztujtásnál már árvaszéki ülnök és elnökhelyettes lön.

E nagyobb munkák elnyerése után, daczára fiatal korának, a vármegyében számottevő egyenlenségé nőtte ki magát. A vármegyei gyűléseken helyes felszólalásai gyakran adtak irányt a tanácskozásnak.

Mint árvaszéki ülnök és elnökhelyettes mindig a legszélső határokig elmenő szigorú igazságosságnak volt képviselője. Lehet, hogy e szigor — melyet talán néha a felek ridegségnek is vettek — nem volt mindig inyére azoknak, a kikkel szemben alkalmaztatott, de bizonyára emelte az ő iránta való tiszteletet, valamint az árvaszék reputációját is.

Es e férfias, kemény karakterű egyének mégis galambszíve volt.

Valóban uri bőkezűséggel — mondhatni szórta a játékonyság összegeit, a szerencsétlen árvának s igazán legio azoknak száma, a kiket folyton segélt, s a kiket sokszor a legnagyobb inségtől mentett meg. Sőt tisztviselő társaival szemben is nem ritkán oly nagy és nemes áldozatokat hozott, hogy a távolabb állóknak sejtelve sem lehet arról.

Nó de, megtisztelő barátsága folytán ekkor közlebb áll hozzám, mintsem, hogy a

puszta elismerés szavai ne tekintessenek magasztalásnak és így csak röviden e két szóval akarom jellemezni:

Matskási Pál valódi férfiú!

Es, hogy feleljek a kérdésre, hogy miért nincs maig közöttünk?

Erre csak egyenlisége adhat választ... Azonban, ha egy időre ki is lépett a tisztviselői kötelekből, — tehetségét más irányban — de vármegyénk önkormányzatában folyton érvényesíti.

S engedje meg nekem a vármegye azon reményem kifejezését, hogy ő családi tradíciójával, ily fiatal korban még nem szakított, mert nem szakíthatott és hogy viszont fogjuk látni!

*

Most pedig e terem falán legyen ő is tanuja annak, hogy árvaszékünk, mely büszke volt rá, intenciót nem feleli, s a szigorú igazságosságot ezután is vezérfonalul, mint egy hagyatékaképen tekintendi.

Hóry Béla.

Gyilkossággal vádolva.

— Angolból fordította: Amica. —

Prólog.

VII.

(Folytatás.) (25)

— És az indoka?

— Mari, te hihetetlen vagy — ösmerem, ezt a te nyugodt hihetetlen hangodat.

— En nem gondolom, hogy ezt a bünt ő követte volna el.

— Mert azt gondolt, hogy nem volt

oka reá? De lehetett valami közöttük, a miről mi nem tudunk, és nem gyaníthatunk.

— Az igaz. De Matild, te elfelejtetd, hogy a ki azt a bünt elköveté, bár ki lett légyen az, az üvegben levő orvosságot megváltoztatta, és azt azon néhány perc alatt kellett tennie, mig mi a terrasszon Lady Denham körü csoportosultunk, és hogy Thornbury ur az egész idő alatt ott volt.

— Bizonyos vagy abban?

— Olyan bizonyos, mint abban, hogy e pillanatban itt állók melletted — annyira hiszem, mint a hogy a saját ártatlanságomról meg vagyok győződve.

A barátom mellett áll és a gondolataiban nagyon el van merülve.

— Milyen rejtély az egész! — sóhajtja.

— Engedd, hogy az maradjon, — válaszolom, sohaját visszahangozva. Semmi jó, csak új családias következnék abból, ha erejtélyt megfejteni próbálnak.

— Valamikor világosságra jön ez a dolog.

— Igen — ítélet napkor — de nem előbb — válaszolom.

VIII.

Mi nem maradunk hosszasan Londonban. Egy hét múlva Matild és én ismét otthon érezzük magunkat, a mi kis Dartmoori házukban.

A Pál agglegényi szállása alig van egy fél mérföldnyire tőlünk, tehát gyakran látjuk egymást.

Együtt sétálunk lovagolunk és kocsi-kázunk a szellős lápon keresztül, és beszélünk a messze földön töltendő jövőnkéről, midőn Devonshir és Dartmoor csak visszaemlékezésnek lesznek. De azért mindig drágák lesznek előttünk, mert itt ösmertünk meg; azon kora nyári napokért, midőn először találkoztunk.

Hirdetések.

Sz. 48, 49.—1898.

445. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezzel közhírré teszi, hogy a sz. udvarhelyi tekintetes kir. törvényszék 1897. évi 7298 és 7299. számú végzése következtében Dr. Nagy Samu sz. udvarhelyi ügyvéd által képviselt udvarhelymegyei tak. pénztár javára oklándi Máté Zsigmond és társai és Ifj. Szolga István s társai ellen 125 f. és 446 f. 58 kr. s jár. erejéig 1898 évi Január hó 31-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt I., Máté Zsigmondnál: 505 f. értékű 3 bival, 4 sertés, 2 szekér, széna, szalma takarmány, 200 véka erős törökbuza — II., Ifj. Szolga Istvánál 100 f. értékű 2 kanca, és 364 f. értékű 3 okor-tinó, — 1 tehén, — 1 bival, 2 szekér, — 4 szekér-széna, — III., Szolga Miklósál 236 f. értékű bivalok, széna, sarju, termény, 1 kanca, — IV., Ids. Szolga Istvánál 49 f. értékű 7 szekér széna, — ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbíró 716 és 717—1898. sz. végzése folytán 125 f. és 446 f. 58 kr. tökékövetelés, ennek kamatai és bíróság megállapított költségek erejéig oklándi a Máthé Zsigmond, Szolga Miklós és Ids. Szolga István lakásán leendő eszközökre 1898 évi július hó 22. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbetígérők becsárón alul is elfognak adatni.

Oklándon, 1898 évi május hó 26. napján.

Lőrinczi Károly,
kir. bir. végrehajtó.

Sz.: 1092—898. tkvi.

449. 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A b. hunyadi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Albrecht Lajos ügyvéd végrehajtónak Kovács Kata és Kovács István végrehajtást szenvedő elleni 224 f. 45 kr. tökékövetelés iránti végrehajtási ügyében, a bhunyadi kir. járásbíró területén levő B.-hunyd nagyközségi 275 sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 247. 248. 249. hrsz. a ingatlanra 2495 f. ki kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898 évi július hó 4-ik napjának délelőtti 10 órájkor a bhunyadi kir. bíróság tkvi. hivatala hivatalos helyiségében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási ár alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, — vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-a. bau jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Bánffy-Hunyad 1898. évi március hó 29-én

Végh József,
kir. aljbíró.

Kitűnő minőség!!

Kolozsvári

Szt.-Györgyhegyi téglagyár részv. társ.

— Telefon szám 181. —

Ajánlja az építész urak és építető közönség részére kitűnő minőségű

kézi- és gép-tégláit
kézi téglá 1000 darab 15 f. ft.
gép-téglá 1000 darab 16 f. ft.

Azonkívül raktáron tart és rendelésre bármily mennyiségben készít padlás, travers és disz-téglákat a legelőnyösebb árak mellett.

A gyártmányok kitűnőségéről bárki meggyőződést szerezhet gyártelepeinken.

Megrendeléseket elfogad:

a Mezőgazdasági bank és takarékpénztár részvénytársaság

(Jókai-utca 3. szám. — Telefon 52. sz.)

448. 1—4.

Az igazgatóság.

Nagy készlet!

Teljesen ártalmatlan!! **Hölgy-óvszer.** Teljesen biztonságos, Antiseptikus és higiénikus, használatban kíméletes és nem kellenek többé semminemű gyöngédelen és ártalmas gumi vagy sponge czikk. I dohoz (12 db) 1 f. 50 kr. pontos használati utasítással, 1 f. 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál László József gyógyszerésznél Maros-Ujvár. (Erdély.) Budapesti főraktár: Török József gyógyszerész. Kerpel, Fehér-sas gyógyszerész, Lipót-körút 28. sz. 446. 1—15 Bährhová díszet szétküldés. (Telefon 3617.) Cél szerű és kíméletes!

Megbízható kitűnő minőségű föld és kenczébe (olajba) tört

FESTÉKEK

IFJ. PERE ISTVÁN

FESTÉK-KERESKEDÉSÉBEN

kapható,

Kolozsvárt, Hid-utca 29. sz. (Postával szemben.)

368. 2—6.

ELADÓ

egy legjobb állapotban levő erős 10—11-es **Marschall Gräepel-féle locomobil** — kedvező részletfizetések mellett — esetleg együtt avagy külön egy **Siegl-féle**

téglavető prés is adható!

Értekezhetni, alkut köthetni **Freikind László** gazdaságtal vasut-állomás Mező-Szengyeben Maros-Ludas mellett. 436. 3—3

AGRÁR

Takarékpénztár Részvénytársaság
Maros-Vásárhely.

Befizetett alaptőke egy millió korona.

Üzletkörünkből kiemeljük a következőket:

I. Jelzálogkölesönök nyújtása földbirtokra a legjutányosabb feltételek mellett és pedig:

a) **Törlesztéses kölcsönök** 30—50 évi időtartamra, 97—98 forint elszámolási árfolyam mellett, akár pedig készpénz (pari) kölcsönök minden levonás nélkül.

b) **Kamatkozó kötvénykölcsönök** 15—20 évi időtartamra a tőkének fél, vagy egész évi utólagos törlesztése mellett. Beterjesztendő a hiteles telekkönyvi kivonat és a katasteri birtokiv a feladó kitüntetése mellett.

II. Mezőgazdasági és kereskedelmi váltók leszámítolása igen mérsékelt kamat mellett.

III. Takarékpénztári betétek elfogadása könyvekre vagy folyó számlára, — a melyek a betét napjától a kivét napjáig kamatoztatnak. A betét-kamat adót sajátunkból fedezzük. A betéteket rendszerint bármikor felmondás nélkül fizetjük vissza.

IV. Előlegek nyújtása tőzsdén jegyzett értékpapírokra.

V. Letétek megőrzés végett való elfogadása.

VI. Tőzsdén jegyzett értékpapírok, külföldi és érepenzerek vásárlása és eladása.

VII. Bizomány ügyletek végrehajtása.

Bármely felvilágosításokat szívesen nyújt az

Agrár takarékpénztár részv. társ.

447. 1—12.

Maros-Vásárhely.

ROBEY & COMPANY.

gépgyáresek

Budapest, IX., Rákoss-utca 7—9. szám

(az iparművészeti múzeum mellett.)

Legelső gyártói a vaskeretes cséplőgépeknél

Gőzmozgonyok, cséplő-gépek, kazalrakó gépek, uti mozgonyok, vízszint fekvő talapzatos gőzgépek, Cornwall gőzkazánok, magas nyomású vagy Compound „Robey” stabilgőz-gépek mozdony-kazánok, malmok és malom-berendezési tárgyak.

Árjegyzékek és költségvetések kívánuatra ingyen és bérmentve.

UJ VAS-ÜZLET!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség figyelmét felhívni, hogy

Kolozsvárt, belhid-utca 19. szám alatt

(az „Angol királynő” helyiségében)

Gépkiallításunk

van és technikai üzletünkkel kapcsolatosan

VASÜZLETET

is rendeztünk be, a hol raktáron tartunk: **Rudvasakat** minden kivitelben, vas, cső, fedél, horgony, ólom és rézlemezeket, vas és réz huzalokat, aczélokot, saját gyármányu **vasöntvényeinket** és eke részleteket, kapákat, ásókat, lapátokat, gereblyéket, villákat, minden fajta ollókat, fejszéket, bárdokat, — kovács, lakatos, rézműves, bádogos, asztalos és szerszámokat, francia furró gépet, kalapácsokat, állóket, satukát, öntött acél reszelőket és ráspolvyokat, fémárukat, húzó és kovácsolt szegeket, fa és vas csavarokat, lemez szegecsket, csavarházak és alátéti karikákat, kulos vasakat.

Legnagyobb választék **konyhaberendezésekben**, zománczott öntött vas és lemez edényekben, evőkészletekben, egyszóval minden a vasüzlethez tartozó árucikknek a legjobb kivitelben.

Előre is biztosítva a legpontosabb kiszolgálásáról szíves pártfogásokat kérve maradunk

Kiváló tisztelettel

Solymosy és Kósch vasöntőde és gépgyár fiókja Kolozsvárt

Leghírneveesebb aczélok gyári raktáron.

Ny. Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.